

ВЕРЕСЕНЬ
2019

випуск № 6

ПАТРІОТ ДОНБАСУ

неполітичне інформаційне видання

УКРАЇНА

ВСЕГДА

С ТОБОЙ

<https://donpatriot.news>

УКРАЇНА ЗАВЖДИ З ТОБОЮ

- * Програма СБУ «Тебя ждуть дома»
- * 7 російських міфів про Україну
- * Правила обращения с минами: что должны знать дети
- * Начать жизнь сначала – история переселенца
- * Университеты Украины вошли в список лучших ВУЗов мира
- * Американская мечта киевлянина Игоря Сикорского
- * Без української мови українська державність є надзвичайно хиткою
- * 150-метрова телевежа з'явиться майже на лінії розмежування
- * Вклад УПЦ (МП) у війну Росії проти України
- * Механізм виплат пенсій
- * Електронний учебник для школьника
- * «Донбасс - Украина»
- * Спроси юриста
- * Подари детям книги!
- * Як зустрічали полонених в РФ та Україні
- * Розыгрыш призов
- * Приятного аппетита!

0 800 339 247

**ЗВОНІТЕ
НА НОМЕР**

БЕСПЛАТНО

YouTube: Патриот Донбасса

ПРОГРАММА СБУ «ТЕБЯ ЖДУТ ДОМА» ДАЄ РЕЗУЛЬТАТИ

При непосредственном содействии Службы безопасности Украины была запущена программа «Тебя ждут дома», к которой прибегнули более 300 человек.

Как заявляет медиа-служба СБУ в ответном сообщении на запрос журналистов, программой в 2019 году уже воспользовались 367 человек, которые добровольно отказались от участия в деятельности так называемых ЛНР и ДНР.

«По данным Службы безопасности, в настоящее время инициатива «Тебя ждут дома» была реализована в отношении 367 добровольцев», — отмечают в ведомстве.

Программа «Тебя ждут дома» распространяется на лица, которые в добровольном порядке отказались от участия в незаконных террористических группировках и формированиях; не фигурировали в изнасилованиях, пытках, убийствах или покушениях на убийство; не принимали участие в захвате предприятия, организаций и не совершали других тяжелых преступлений. Если человек раскаивается и искренне сожалеет, что имел отношение к деятельности ДНР/ЛНР и готов активно помогать в раскрытии преступлений, которые были совершены террористическими бандами — он может обратиться в Службу безопасности Украины.

Чтобы воспользоваться программой, нужно выйти на связь с сотрудником СБУ самостоятельно либо через родственников или знакомым по любому из доступных средств связи (мобильная связь, электронная почта, мессенджер).

КОНТАКТИ:

тел.: 050-831-26-22 або 073-042-06-02

(для дзвінків ТІЛЬКИ з підконтрольної Україні території)

E-mail: doroga.mira.sbu@gmail.com

Сторінка Facebook для листування: <https://www.facebook.com/dorogamira>
Игорь С.

7 РОСІЙСЬКИХ МІФІВ ПРО УКРАЇНУ

Міф №1 Роздробленість України

Про роздробленість України населенню, котре переживало на нашій території за часів Радянської влади, інформація вкладавалася в голови методично, починаючи з початкової школи. «На Заході України мешкають люди, котрі відрізняються мовою та культурою від наших людей, котрі проживають на Сході». Це твердження не є дійсним, так як ми люди однієї країни і культура у нас одна. Географічне розмежування ніяким чином не впливає на цілісність Країни.

Частково певні регіональні розбіжності були роздмухані навмисне, заради політичної мети, скажімо, під час виборів, волею Президента Януковича, який давно вважався близьким до Москви. Цікаво, що саме путінська агресія призвела до масивного об'єднання всіх частин України та до значного посилення збудованя української нації.

На референдумі 1 грудня 1991 року переважна більшість виборців також і Східної України проголосувала за незалежність, тобто, проти того, аби залишитись в СРСР, з Москвою. Те ж саме відбулося й в частково анексованих нині Москвою регіонах (Донецьк – 76,73%, Луганськ – 80,65%). За межами Криму згода на українську незалежність в жодній області не складала цифри, нижчої за 75%.

Крім того, дуже ярко можна було побачити єдність на проведеному в День Незалежності Марші ветеранів, де серед інших регіонів йшли «коробки» з Донецької та Луганської областей. Дуже багато людей зі Сходу стали на захист своєї країни, допомагали українській армії і по сей час роблять все заради єдності та цілісності України. І це факт, який неможливо оскаржити ні московськими закидами, ні будь-якою пропагандою.

Міф №2. Знаходиться в Україні страшно та небезпечно

Після подій п'ятирічної давності Росія запевняє своє населення: «Не їдьте в Україну, там вбивають та саджають у тюрми російськомовних...» Це найбільший фейл в історії нашої Демократичної держави. Те, що Росія виявилася військовим агресором по відношенню до України не бачить більшість росіян. Зомбування синім екраном проходить дуже вдало. Так, у нас війна і там гинуть люди, страшно лише там. Особливо це питання стосується вже звільнених міст Донецької та Луганської області, в котрих раніше точилися бої. Взяти, наприклад, Слов'янськ, де ніяких обстрілів немає, не садять та не б'ють тут російськомовних — місто вільне, відроджене і продовжує свій розвиток.

А за кілька кілометрів позаду від тієї зони, де все ще майже щоденно відбуваються перестрілки та гинуть люди, можна відчути лише непрямі наслідки війни — наприклад, через майже мільйон внутрішніх біженців. Тож, якщо туристи чи бізнесмени сьогодні частково переймаються своєю безпекою під час відвідин або безпекою своїх інвестицій в Україну — такі побоювання не обґрунтовані, поки вони не планують наблизитися до лінії фронту.

Міф №3. Україна — це не Європа

Західна Україна завжди була частиною західної Європи, з історично коротким періодом після Другої Світової війни (1945 — 1991), коли вона належала

Радянському Союзу, але, незважаючи на масивні спроби радянської влади, ніколи повністю не була ментально інтегрована.

Центральна Україна також має довгу європейську традицію і тому є багато підтверджень.

На Сході України ця спільна історія була коротшою, але реакція на російську агресію недвозначно демонструє, що й там більшість відчуває себе причетними до західних ідей, а не російських, як хоче показати РФ.

Міф №4. Український фашизм

Московські ЗМІ ще й досьогодні змальовують все таким чином, ніби купка правих та фашистських анархістів із Західної України зчинила озброєний путч. Водночас керовані мас-медіа використовують картинки, які вводять в оману про нібито концтабори для росіян у Східній Україні, аж до антисемітських ексцесів проти одного рабина в Криму (які мали місце, але насправді — після захоплення Криму Росією).

Під час російського нападу у 2013 року українська армія була зовсім не готова в плані озброєння та військових кадрів, але ж не духом людей, які стали на захист України. Так, за правління Януковича армія була на Сході цілеспрямовано ослабленою, але в час, коли виникла загроза, саме люди піднялись і дали відсіч. Багато людей зі всієї країни допомагало армії встояти: грошима, продуктами, речами... Такої єдності, мабуть, історія ще не знала, але саме це дало можливість на початку війни зупинити агресора там, де він і зараз намагається панувати...

Те, що ллється з екранів телевізорів в Росії, не відповідає дійсності ані трохи. Просто Путін вважає "фашистами" всіх, хто повстає проти його "режиму"

Міф №5. Громадянська війна в Україні, або «Росіян в Донбасі нет»

Путін під час своєї щорічної "прес-конференції" в Кремлі в грудні 2015 року сам визнав, що російські війська воюють на Сході України. Докази цього факту й без того були вельми численними, починаючи зі знімків російських військових аж до повернення їх трупів через державний кордон назад на Батьківщину. Але «їх там немає...».

Те, що так звані "сепаратисти" купили в магазинах або знайшли на військових складах чи в шахтах всю ту кількість сучасної зброї, якою вони володіють, як стверджує російська пропаганда, — брехня. Найважливішими "дійовими особами" на початку конфлікту були саме російські громадяни, частково навіть колишні співробітники Костянтина Малофєєва, який, за повідомленням опозиційної московської "Нової газети", розробив "сценарій" цього конфлікту.

Спосіб ведення цієї війни, наприклад, оточення регулярної української армії в Дебальцевому, а також обладка та озброєння нібито "повстанців" без сумніву вказують на планування та виконання збройного конфлікту з боку Росії. Якби Москва закрила кордон, то війна дуже скоро скінчилася б, позаяк у так званих "сепаратистів" закінчилися б зброя, постачання та люди. Як би не приходили колони «гуманітарки», то й не було б після кожного отримання «допомоги» страшних обстрілів. Немає сенсу говорити і про гроші, які протиправним чином надходять з інстанцій, контрольованих Кремлем. Інфраструктура, постачання та управління захопленими регіонами були й є орієнтованими на Росію або ж інтегровані в тамтешні системи.

Міф №6. Дотримання Росією будь яких угод

Своїм нападом на Україну Москва не лише порушила міжнародне право, а й цілу низку інших угод. Наприклад — угоду ОБСЄ, в якій зобов'язалася дотримуватись кордонів у Європі та шукати мирних рішень конфліктів. В угоді про дружбу та співробітництво з Україною, укладеною в 1997 році, Москва зобов'язується дотримуватись недоторковості українських кордонів. У Будапештському меморандумі 1994 року Росія взагалі разом із США та Великою Британією виступає гарантом цілісності України та непопорушності її кордонів — в обмін на відмову України від атомного арсеналу на користь Росії.

Порушення цих угод, швидше за все, призведе до того, що країни, які опинилися чи опиняться в схожій ситуації, більш не стануть відмовлятися від власних ядерних арсеналів. Якби молода українська держава тоді зберегла свій ядерний потенціал російський напад навряд чи міг би відбутися. Західні санкції, про які так багато дискутують сьогодні, були мінімумом того, що Вашингтон та Лондон завинили Україні. Згідно з Будапештським меморандумом, альтернативою є забезпечення України зброєю або військовою інтервенцією.

Міф №7. Геноцид росіян в Криму

Russia Today та російський "Перший канал" повідомляли на початку 2014 року про гостру загрозу для жителів Криму з боку націоналістів та озброєних екстремістів з Києва. Російське телебачення, головне джерело інформації в Криму, лякало сюжетами, що ці сили вже просочилися на кримську територію. Раз по разу йшлося про геноцид росіян. Водночас в 2014 формувалося враження, що через заплановані зміни до закону про мову російська буде в Криму заборонена, а сам цей закон так і не вступив у дію.

Натомість, після протиправної російської окупації, комісія з прав людини ООН засудила "дискримінаційні напади, заходи та практику російської окупаційної влади щодо жителів Криму". Особливим утиском було підданню кримських татар та інші меншості. Їх власний телеканал та їх парламент, "Меджліс" були скасовані, їх представники були піддані переслідуванням або викинуті за кордон.

Археолог
(Орфографія і стилістика авторські збережені)

ПРАВИЛА ОБРАЩЕНИЯ С МИНАМИ: ЧТО ДОЛЖНЫ ЗНАТЬ ДЕТИ

Как сообщили в Министерстве по вопросам временно оккупированных территорий и внутренне перемещенных лиц, около 7 тыс. детей с Луганской и Донецкой областей получили тематические дневники и интерактивные раскраски. По словам профильного министра Вадима Черныша, такие издания призваны снизить риски ранений от боевых мин. Министр проинформировал, что министерство создало специальное пособие — раскраску. Во время заполнения картинок цветом ребенок знакомится со взрывоопасными предметами, которые в наибольшей вероятности могут попасться на линии разграничения, в прифронтовых населенных пунктах и в серой зоне.

«В то время, когда киевскому ученику родители говорят: «Осторожней на дороге!», школьника с Донбасса предупреждают «Осторожно! Аккуратно обходи мины!».

«Совсем скоро в школьные учреждения Донецкой и Луганской областей пойдут тысячи детей, и их безопасность, жизнь и здоровье будет напрямую зависеть от того, насколько хорошо они усвоили правила обращения с наземными взрывными устройствами и боевыми остатками войны», — подчеркнул Черныш.

15 августа 2019 года порядка 7 тыс. детей разных возрастов получили такие дневники и книги с контурными картинками. Печатную продукцию выпустили по заказу министерства по вопросам временно оккупированных территорий и внутренне перемещенных лиц при бюджетном финансировании.

Если вы нашли взрывоопасный предмет, ни в коем случае не трогайте его и не пытайтесь разобрать. Сообщите о находке на спецлинию, набрав номер «0800 339-247»

Катерина Белова

Начать жизнь сначала – история переселенца

Это письмо хочется вынести отдельно из всех приходящих. К нам оно пришло от переселенца, который сумел не только выжить в новых условиях, но и обзавестись жильем, создать собственный бизнес.

О том, как это было, читайте дальше... (авторская стилистика сохранена)

Когда осенью 2014 пришло понимание, что возвращение домой затягивается на неопределенный срок, мы решили обустраиваться основательно на новом месте жительства: искать постоянное жилье, возможность начать собственное дело, обзаводится новыми контактами. Собственно, третий пункт — новые контакты — и сыграл свою решающую роль. Именно они подсказали и возможности бизнеса, и возможности приобретения своего жилья.

В конце осени 2014 я услышал, что Винницкая областная правозащитная организация «Джерело надії» проводит набор переселенцев в группы для бизнес-тренингов с возможностью финансирования по программам MOM. Тогда набирали группы по трем направлениям: переобучение, самозанятость и бизнес. Соответственно суммы, выделяемые MOM, тоже отличались.

Идею для самозанятости я уже имел, но она должна была быть привязана к нашему постоянному жилью, которого у нас тогда еще не было. И потому в тот раз я только прослушал курс лекций, но участия в конкурсе бизнес-планов на получение гранта принимать не стал. Но связь с «Джерелом надії» мы не прекратили поддерживать и были всегда в курсе, какие у них рабочие проекты в текущий момент.

Все изменилось, когда мы в 2015 году нашли под Винницей дом с участком. Ну, дом, это, пожалуй, слишком громкое слово. Это было жилое строение с одной комнатой, кухней, кладовкой и прихожей. Да, стены и крыша были на месте. Окна и двери тоже были в наличии. Но в доме были две печи, занимающие практически четверть его площади, земляные полы. Да последние десять лет в доме никто не жил. Короче, дом, перед тем, как в него можно было поселиться, требовал перепланирования и ремонта. Но денег, необходимых на все это, уже практически не было: остатки сбережений ушли на самую покупку.

Собственниками мы стали в начале июня 2016, а чуть позже в «Джерелі надії» сообщили, что MOM запускает программу помощи в ремонте жилья переселенцам. Причем деньги давались не только на собственное жилье, но и на арендуемое. Хотя «деньги давались» - не совсем точная формулировка. Нужно было написать проект, указать необходимые материалы и оборудование и после защиты проекта и обследования комиссией MOM и «Джерела надії» можно было претендовать на оплату материалов.

Мы приняли участие в этой программе. Наш проект оказался среди победителей, и нам выделили сумму, эквивалентную тысяче евро. На эту сумму мы смогли купить цемент и арматуру, необходимые для бетонирования пола и откоски вокруг дома, плиты OSB шифер для ремонта крыши. Из оборудования нам оплатили бетономешалку. Но самое главное — нам приобрели твердотопливный котел (чтобы максимально освободить жизненное пространство в доме мы решили убрать обе печи), комплект радиаторов и пластиковые трубы.

Кстати, это был уже не первый наш опыт получения грантовой помощи от

MOM через Винницкую областную правозащитную организацию «Джерело надії».

Летом 2015 года я все же защитил бизнес-план по самозанятости и стал счастливым обладателем комплекта инструментов и приспособлений для оказания услуг по обслуживанию населения в сельской местности. Я планировал заниматься работами в садах, валкой деревьев и их порезкой на дрова, прочими работами в сельской местности. Мы уже в то время жили в нашем доме. Хотя и без оформления права собственности.

Впоследствии наша семья небезуспешно принимала участие в других проектах других организаций. Но особенно запомнился именно этот, когда нам дали деньги на ремонт дома.

Верили ли мы в успех, не было ли страшно, что обманут? Нет! На тот момент «Джерело надії» уже провело несколько подобных программ, и мы могли лично пообщаться со счастливицами, уже получившими помощь от MOM. Да и написанию проекта всегда предшествовало обучение.

На сегодняшний день MOM не прекратила поддержку переселенцев. Финансовая помощь оказывается по-прежнему. Алгоритм ее получения тоже не изменился. MOM всегда работает через общественные организации, на их базе проводится обучение написанию бизнес-планов, юридические и психологические консультации. Но, поскольку время на обучение всегда сильно ограничено, очень рекомендую к этому моменту уже иметь готовую просчитанную идею. Тогда за время обучения останется только оформить ее на бумаге согласно требований MOM. Затем защита и, в случае удачи, получение оборудования и/или необходимых материалов. Ну и, само собой, контроль со стороны MOM и общественной организации в течение срока действия заключаемого договора.

Доволен ли я сотрудничеством с MOM и «Джерелом надії»? Безусловно! Ведь помимо материальной помощи, так необходимой нам в период 2015-2016, мы приобрели множество новых знакомств как в кругу таких же, как и мы сами переселенцев, так и в деловых кругах Винницы. Ну, и у нас остались очень хорошие взаимоотношения с «Джерелом надії», мы и сейчас всегда можем обратиться к ним за помощью. Если в этом возникнет необходимость.

Олег Михеев

(Орфографія і стилістика авторські збережені)

УНИВЕРСИТЕТЫ УКРАИНЫ ВОШЛИ В СПИСОК ЛУЧШИХ ВУЗОВ МИРА

Еженедельный британский журнал Times Higher Education (THE), освещающий вопросы высшего профессионального образования, опубликовал рейтинг лучших университетов мира World University Rankings 2020.

Популярность ВУЗов определяет ряд факторов, среди которых: число научных работ, отзывы работодателей, количество преподавателей с научной степенью, востребованность среди абитуриентов. В рейтинг авторитетного издания вошли четыре украинских города и сразу шесть украинских вузов. Ежегодный список высших учебных заведений от журнала THE стал доступен 11 сентября. В этот раз он включает более 1300 вузов из 92 государств. И 801-1000-е место занимает Национальный университет «Львовская политехника», хотя еще в прошлом году он находился на месте 1000+. В очередном рейтинге место 1000+ заняли:

- Львовский национальный университет имени Ивана Франко, старейший университет Украины;
- НТУ «Харьковский политехнический институт», история которого началась еще в XIX веке;
- Сумской государственный университет, активно занимающийся международной деятельностью;
- Киевский национальный университет имени Т. Шевченко, основанный в 1834 году;
- Харьковский национальный университет имени В. Н. Каразина, один из старейших вузов Восточной Европы.

Ведущие позиции списка занимают иностранные вузы. Четвертый год подряд на верхней строчке списка THE располагается Оксфордский университет, входящий в элитную группу «старинных университетов» Англии и Ирландии. За ним идут Калифорнийский технологический институт (Caltech), поднявшийся с прошлогодней пятой позиции. Далее места занимают Кембриджский университет, Стэнфордский университет и Массачусетский технологический институт (MIT). Шестую строчку рейтинга и ниже поделили соответственно Принстонский, Гарвардский, Йельский и Чикагский университеты, а также Имперский колледж Лондона, специализирующийся на медицине и инженерии.

В ТОП-1000 лучших вузов мира The QS World University Rankings 2020, который был организован консалтинговой компанией Quacquarelli Symonds (Великобритания), вошли шесть украинских университетов из Сум, Киева, Харькова и Львова.

Университеты Украины получают мировое признание и пользуются огромной популярностью среди иностранных студентов. И тут важно отметить, что Украина не стоит на месте в плане образования и признания дипломов во всем мире — мы постоянно и неуклонно движемся вперед, и постигаем новые вершины. Ведь всего лишь 4 года назад, в 2015 году в рейтинг World University Rankings от Times Higher Education входили только два украинских вуза.

АМЕРИКАНСКАЯ МЕЧТА КИЕВЛЯНИНА ИГОРЯ СИКОРСКОГО

Когда в начале прошлого века киевлянин Игорь Сикорский уезжал в Америку, он мечтал об одном – покорить небо. Сегодня его имя – один из символов успешного воздухоплавания. Основанная им компания стоит более 7 млрд долларов, а вклад в создание летательных аппаратов невозможно переоценить.

На заре своей инженерной деятельности Игорь Сикорский стоял перед выбором: самолет или вертолет. Он хорошо понимал особенности каждого типа аппарата. Вертолет всегда будет отставать от самолета в скорости и грузоподъемности. Но у него есть ряд преимуществ, которые делают его более удобным для спасения людей.

И Сикорский посвятил себя и всю свою жизнь разработке летательных аппаратов с вертикальным взлетом.

Начало пути

Игорь Сикорский родился в Киеве в 1889 г. Еще ребенком он был потрясен рассказами о Леонардо да Винчи и его опытах по созданию летающих механизмов. Подниматься в воздух без разгона, только благодаря мощному двигателю – эта идея настолько завораживала студента Киевского политеха, что в возрасте 20 лет он взялся за постройку собственного варианта такой машины.

Первые две модели, собранные на заднем дворе родительского дома в Киеве, не полетели. Не хватило мощности двигателя. Более успешной оказалась попытка разработать аэроплан. В 1913 был создан первый четырехмоторный самолет «Русский витязь», а в 1914 – пассажирский самолет «Илья Муромец». Чтобы опробовать «Муромца» в деле, Сикорский совершил перелет по маршруту Петербург – Киев – Петербург. Стало понятно, что авиапромышлен-

ность имеет огромное будущее.

Однако вскоре к власти пришли большевики. Под угрозой ареста конструктор покинул родину. Как оказалось – навсегда.

Переезд в Америку

Никому не известный беглец из окваченной революцией страны, все богатство которого – несколько сотен баксов, Киевская политехника да опыт авиастроения. Таким весной 1919 г. Игорь Сикорский прибыл в США. Поселился на Манхэттене, стал преподавать в вечерней школе, читал лекции о том, что знал лучше всего – об авиации. Мечта о небе не забывалась ни на день, но лишь через четыре года Игорю Сикорскому удалось к ней вернуться.

Вместе с группой друзей-эмигрантов он основал компанию Sikorsky Aero Engineering Corporation. Детали для нового самолета собирали по свалкам: металлические детали от кроватей и прочей утвари, автомобильные бамперы. Все это несли в мастерскую на острове Лонг-Айленд, на куриной ферме, принадлежавшей одному из эмигрантов.

Дело пошло быстрее благодаря случайному знакомству с композитором Сергеем Рахманиновым. Трудно сказать, что привело его в мастерскую, но осмотрев недостроенный самолет и поговорив с инженером, он выписал ему чек на 5 тысяч долларов. Это позволило снять более приспособленное помещение недалеко от аэродрома.

В 1924 г. был достроен первый американский самолет Сикорского. Этот аппарат не сохранился до наших дней. Еще в 20-е гг его продали одной из американских киностудий, и в процессе съемок фильма о Первой мировой войне он был разбит.

Спустя пять лет компания переехала в Стратфорд, где был аэропорт и пролив. В то время Сикорский работал над проектом самолета-амфибии, и ему была важна возможность испытывать свои модели на воде. Тогда же фирма стала частью корпорации United Aircraft and Transport Corporation (теперь это United Technologies Corporation).

И снова вертолеты

В конце 30-х гг. у Сикорского появилась возможность вернуться к идее, которой он был захвачен с юности – к вертикально взлетающим аппаратам. Он пытался реализовать замысел, который многим его коллегам казался фантастическим – вертолет с одним винтом вместо двух. В 1939 г. такая машина была создана, и конструктор приступил к испытаниям.

Это было одним из незыблемых правил Игоря Сикорского – самостоятельно проводить испытания своих аппаратов. Было и второе: такие полеты он проводил в деловом костюме и шляпе. Однажды вертолет перевернулся, пилот не только остался жив, но и фактически не пострадал. Даже шляпа не помялась. Сегодня она хранится в бывшем кабинете Игоря Сикорского и считается счастливым талисманом.

Сикорский верил, что когда-нибудь вертолет станет привычной машиной для семейного быта – такой же повседневной, как автомобиль. Пока что эта мечта не стала реальностью. Для широких слоев населения вертолеты слишком дороги. Но для состоятельных людей это действительно не роскошь, а средство передвижения – в этом качестве их часто используют Белый дом и британская королевская семья.

Но в главном Сикорский не ошибся. Вертолеты действительно стали ос-

новой медицинской авиации. Только за столетия в прошлом веке с их помощью спасли более 1 млн жизней.

После смерти Игоря Сикорского в 1972 г. основанная им компания остается частью военно-промышленного комплекса США. В 2015 г. она была продана корпорации Lockheed Martin за 7,1 млрд долларов. Летом 2018 г. компания подписала контракт с Минобороны США на поставку 257 вертолетов. Среди них есть боевые и эвакуационные, а общая стоимость контракта – 3,8 млрд долларов.

22 марта 2018 года было принято решение о переименовании международного аэропорта «Киев» («Жуляны») в честь известного авиаконструктора Игоря Сикорского.

В 2019 году, в День украинской авиации, в Киеве открылся памятник знаменитому авиаконструктору Игорю Сикорскому. Скульптура знаменитого украинца установлена на постаменте в виде полусферы со стилизованной картой мира. Кроме того, планирует-

ся реставрация дома Сикорского и организация в нем музея.

«Это – наша история, которую мы должны беречь и делиться ею с миром. Ведь Украине есть чем и кем гордиться! И мы должны это делать», – сказал мэр Киева Владимир Кличко.

Юрий Микуш

БЕЗ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ УКРАЇНСЬКА ДЕРЖАВНІСТЬ Є НАДЗВИЧАЙНО ХИТКОЮ

**НАЦІЇ ВМИРАЮТЬ НЕ ВІД ІНФАРКТУ.
СПОЧАТКУ ЇМ ВІДБИРАЄ МОВУ.**

ЛІНА КОСТЕНКО

Перемога нового президента – російськомовного шоумена (у минулому), чия партія «Слуга народу» явно заграє з радянським політичним жаргоном, поставила низку питань перед українською самосвідомістю.

Українська держава може існувати, якщо вона є захищеною від асиміляції з боку сусідів. Інакше кажучи, державність є стабільною лише тоді, коли різниця між сусідніми державами є значною. Саме такою була думка видатного американо-українського вченого та дослідника голодомору Джеймса Мейса.

Головними такими складниками є історія та мова. І якщо історія є більш релятивним та хитким джерелом самоідентифікації народу, то мова є більш стійким фактором консолідації населення.

Та, здається, що українці багато в чому лишаються байдужими до мовного питання. Адже якщо українська мова мало відмінна від російської, є з нею спорідненою, то який взагалі сенс в українській державності взагалі? Не дарма російська влада, спочатку царська, а потім «червона» здійснювали значний тиск на українську мову. Сумнозвісними є Емський указ та Валуєвський циркуляр, які поставили під загрозу саме формування української літературної мови.

Радянська влада діяла розумніше, не забороняючи українську мову на пряму. Ба більше, може скласти враження, що комуністичний уряд сприяв розширенню сфер застосування української мови. Однак, вже дуже скоро почались переслідування українських лінгвістів, українська мова почала штучно спрощуватись, в неї вводились елементи російської мови, не властиві солов'їній. Ці події згодом стали називати лінгвоцидом.

Українська державність вкотре стикається з російською загрозою. І культурний щит української мови є не менш важливим, ніж танки та гармати.

Нагадаємо. До Верховної Ради було подано на розгляд законопроект, який направлений на значне пом'якшення Закону про державну мову, який було прийнято майже в останні дні попереднього урядом. Тоді вистачило голосів за прийняття. Опозиційний блок спробував оскаржити Закон в суді, але суд постановив залишити його без змін.

Зараз вже новий уряд Зеленського декілька разів говорили про те, що прийнятий Закон «Про забезпечення функціонування української мови як державної» потрібно переглянути. Крім того, пропонували зробити російськомовний канал для «возвращения мозгов».

7 вересня до Верховної Ради подано законопроект, який передбачає суттєве «пом'якшення», а саме: можливість виступати на засіданнях у Верховній Раді України будь-якою мовою, ЗМІ, друковані видання, теле- та радіокомпанії також можуть самостійно обирати мову,

Ігорь С.

150-метрова телевежа з'явиться майже на лінії розмежування

Наступного року на Донбасі планується почати спорудження нової 150-метрової телевежі

Телевежа розміщуватиметься у Попаснянському районі Луганської області.

Спорудження вежі на Луганщині є частиною розробленого Нацрадою з питань телебачення і радіомовлення та Міністерства інформполітики плану дій-2020 з розвитку аналогового телебачення на Донеччині, Луганщині та Херсонщині.

В Донецькій області також встановлять додатковий радіопередавач у містечку Гірник.

План передбачає охоплення стратегічно важливих населених пунктів на лінії розмежування.

Попри те, що в Україні минулого року здійснено перехід на цифрове телебачення, аналогове мовлення зберігається на Донеччині, Луганщині та в шести районах Херсонщини, які межують з Кримом.

Евген Боярський

ВКЛАД УПЦ (МП) У ВІЙНУ РОСІЇ ПРОТИ УКРАЇНИ

Намагаюся максимально не образити почуття віруючих, але і мовчати про таке не можна! Всі ми, мешканці східних регіонів України пам'ятаємо, як почалася війна, хто вів активну пропаганду «світлого руського...» за декілька років до початку бойових дій. Церков Московського Патріархату – це одна зі структур, яка розв'язала війну і готувала її.

Коли все почалося...

Ще у 2000-х роках почали формуватися так звані козацькі станиці російських донських козаків, котрі охрестили себе захисниками церков і всього «світлого», що несеться через неї в народ. При деяких храмах організувалися спеціальні загони козаків, котрі займалися військовим вихованням молоді, тобто з дитинства нав'язувалася любов до Росії, виховувалися певні російсько-націоналістичні риси нового покоління, котрі у 2014 р. стали рушійною силою «русського миру».

Всі ці дії виконувалися разом із молитвою та освятою батюшок. Тренування проходили під егідою Руської православної церкви, в яких не раз самі батюшки приймали участь. На таких заходах все українське вважалося чимось вимислом. Також неодноразово стимулом бойової підготовки виступав конфлікт у Чечні, розповідали про браві подвиги російських військових на території іншої держави, хоча там відбувалося фактично те саме, що зараз і в Україні.

Та продовжилося...

УПЦ (МП) завжди агресивно ставиться до інших витокув релігії, спонукаючи на агресивні дії проти людей своїх вірян, хоча на словах та за заповідями «повинні любити ворогів своїх».

У 2014 році у багатьох церквах Сходу України велася активна пропаганда «Руського миру». Ті батюшки, котрі повинні нести мир та святість, у відкритій формі зазивали людей йти будувати блокпости задля захисту всього руського і віри православної від нечистої та «вигаданої, злої» релігії європейського народу, так би мовити, брати зброю і бути захисниками божими. Нажаль, багато людей так і зробило... їх можна порівнювати лише зі стадом баранів під керівництвом вовків.

Згадаємо Слов'янськ, коли попи УПЦ (МП) ходили на пости бойовиків та освячували їм зброю, церква поблизу Славкурорту слугувала складом зброї, а її наставник отець Віталій приймав активну участь у протидії українським військовим разом з незаконними банд-формуваннями. Тоді попи з сільських церков активно вмовляли вірян допомагати бойовикам «хто чим може». Саме з їх подачі у 2014 році загинуло багато молоді. За допомогою бабусь та жіночок з іконами бойовики виставляли живі щити задля зупинення наших солдат. Тримавши в руках ікону та перехреснюючись, ці люди вигукували в сторону українських захисників нецензурні виказування з прогрозами розправи та прокльонами. Ох же ж, свята ця віра.

За словами героя України, генерал-майора Збройних сил Ігора Гордійчука, у церквах Української Православної церкви Московського патріархату (УПЦ МП), в Святогірській лаврі на Донбасі розміщувалися терористи і боєприпаси з самого початку конфлікту України з Росією:

«У перші дні війни я попросив дозволу взяти групи радіоперехоплення. Ми зробили кілька радіоперехоплень в Краматорську, Слов'янську. В одній з наших найцінніших святинь – Святогірській лаврі – був чеченський загін спецназу, кадировці».

Гордійчук зазначив, що підтвердження знайшли з різних джерел. Він приніс докази начальству, заявивши, що в печерах більше сотні терористів, зброя, боєприпаси.

«Потім все це почало підтверджуватися, коли почали перевіряти всі церкви Московського патріархату. Там зброя, боєприпаси, спорядження, бойовики, ці священники подвійного призначення. Вони ніби і священники, і бойовики. Путінська армія».

Командири бойовиків приймали присягу під руськими знаменами та прапорами недореспублік в українських церквах. На підвалах, де в полоні трималися наші захисники, нелюди з хрестами на пузах спостерігали за процесами катування, фактично кажучи, ставали очільниками всіх кругів Аду. Кожна жертва від вірян, кожна копійка, вилучена на продажі свічок чи церковної канцелярії, йшла на «нужди республіки». Саме через церкви відбувалося фінансування бойовиків Росією на перших етапах конфлікту.

Виходячи з цього, можна зробити висновок, що церкви УПЦ МП – ні що інше, як ФСБшна структура. Священники відкрито говорять, що в Україні йде «визвольна війна руського миру проти західної нечисті» і самі у всьому зізнаються. Кожного дня із церков УПЦ МП, тобто РПЦ, тільки й чути молитви за «упокой души о прощенном и благородном воинстве русском», тобто московським. Вони кожного дня турбуються про своїх рідних окупантів.

Це цілком російська церква, де агресію Росії проти України називають обороною Росії від Америки на території України, захистом «русских» від цинічних Європейських цінностей, а зізнатися у своїх злочинах – це для них, як зробити постріл собі в коліно. Хоча люди все і так розуміють.

Віталій Архітектор

(Орфографія і стилістика авторські збережені)

КОЛЯДА ПООБІЦЯЛА НАЛАГОДИТИ МЕХАНІЗМ ВИПЛАТ ПЕНСІЙ ГРОМАДЯНАМ, ЯКІ ЖИВУТЬ НА ОКУПОВАНОМУ ДОНБАСІ

Оксана Коляда, яка займає пост міністра зі справ ветеранів, окупованих територій та внутрішньо переміщених осіб, вважає, що держава має розпочати кроки щодо забезпечення пенсіями жителів окупованого Донбасу.

«Ми не повинні фінансувати терористів, але повинні забезпечити права пенсіонерів, які навіть маючи хворобу не можуть приїхати на підконтрольній території», – заявила Коляда.

На думку міністра, щоб владнати цю проблему необхідно залучити різноманітні міжнародні організації та шукати механізми виплат через них.

«Мені казали, що Червоний Хрест пропонував свою поміч у доступі до цих територій. Ми також будемо працювати, шукати ці шляхи та механізми», – пообіцяла вона.

Також за словами Коляди, великою проблемою є те, що виплати прив'язані до довідки переселенця. На її думку, це змушує людей постійно приїжджати на територію України, щоб отримати певні послуги. Це фактор шкодить людям з інвалідністю та хронічними хворобами.

Ірина Мишина

ГДЕ СКАЧАТЬ ЭЛЕКТРОННЫЙ УЧЕБНИК ДЛЯ ШКОЛЬНИКА: СПИСОК АДРЕСОВ

Если вашему школьнику не выдали учебник к началу учебного года, вы живете в прифронтовом поселке и книг просто не хватает, или на временно оккупированной территории, то выход можно найти... в интернете.

Достаточно просто скачать учебники в электронном виде.

Безусловно, давно прошло то время, когда учебников катастрофически не хватало. Сегодня школьные библиотеки обеспечены пособиями практически 100-процентно и раздают их учащимся в первые дни учебного года. Исключения хоть и крайне редки, но бывают: где-то реальное количество учебников не совпало с прогнозируемым, где-то не успели подготовить учебный фонд под новую программу. В любом случае выручит электронная книга.

Кроме того, учебники в планшете или в ридере – хорошая замена бумажным «кирпичам». Ведь если сложить в ранец все необходимое для уроков, то он получится гораздо тяжелее того веса, который рекомендуется санитарными нормами. Вы можете запросто разгрузить ребенка, подарив ему возможность пользоваться электронным вариантом хотя бы в школе (с согласия учителя, конечно). А бумажные пусть остаются для домашних заданий (у них есть свои преимущества).

Электронные учебники хороши и для Министерства образования: не приходится тратить на печатание сотен тысяч томов. Именно поэтому образовательное ведомство позаботилось о доступности школьных пособий в интернете. Мы подготовили список сайтов, на которых вы можете из найти и совершенно бесплатно загрузить на свой компьютер.

Номер первый – официальный сайт МОН

Площадка, на которой доступны абсолютно все учебные пособия, которые рекомендуются для общеобразовательных школ в 2019-20 учебном году. Здесь вы найдете даже учебники для школ, в которых обучение ведется на языках национальных меньшинств: крымско-татарским, польским, румынским, молдавским венгерским и русским.

Более того, Министерство образования запускает специальную платформу, где представлены не просто PDF-форматы бумажных изданий, а полноценные мультимедийные пособия. Она так и называется – «Национальная электронная образовательная платформа».

Ресурс номер два – сайт «Школьные учебники»

Этот сайт также является удобной площадкой, на которой есть все учебные пособия для общеобразовательной школы. Нужную себе книгу здесь найдет как первоклассник, так и выпускник. Доступ совершенно бесплатный, загрузка – тоже.

Третий номер – сайт «Генеза»

Площадка издания «Генеза» хорошо знакома всем преподавателям в нашей стране. Предприятие специализируется на выпуске учебников и обучающих материалов. Здесь вы можете бесплатно скачать электронные версии учебников для школы по всем предметам.

Белова Катерина

Лечу посеред океану ,лечу а
серце завмира
Що іду я на батьківщину – де
народився й підрастав
Літак легенько приземлився ,на
землю я ногами став
Ось вона – рідненька ,мила, моя
прекрасна Україна!
Спішу до батьківської хати,
колотить серце, очі тру
Щоб як побачу не заплакати

стареньку матінку мою
Це ж коріння моє – я листочок з
тополі
Що зірвався і геть по землі полетів
Та без вашої ласки, молитви й
любові
Я би там на чужині ніяк не прожив.
Я б до ніг притулив би вам небо
Щоб ви довше жили на землі!

Надія Олексіївна з Рубіжного

ЛИСТОВКИ – ЭТО ОБРАТНАЯ СВЯЗЬ И НАПОМИНАНИЕ: «ДОНБАСС - УКРАИНА»

На территорию временно оккупированных городов в очередной раз отправили листовки, но теперь информационные.

В течение двух дней ГО «ГРУППА ПАТРИОТ» и «Третья сила» отправляли восточку украинцам, которые живут в Горловке и в Донецке с помощью воздушных шаров. Правда, сейчас, в отличие от предыдущих акций, «Третья сила» использовала водород вместо гелия в связи с существенным его подорожанием. Об этом рассказал представитель проекта «Третья сила» Влад Борода (псевдоним), который живет в Донецкой области.

Уже третий год подряд силами активистов, волонтеров, военных и просто неравнодушных людей проходят акции, которые призваны напомнить жителям в оккупации, что о них помнят и делают все возможное, чтобы снова быть едиными в составе Украины. Они, конечно, об этом знают, потому что деньги для проведения акций часто приходят их оккупированных регионов от людей, которые по сей день ждут возвращения в состав Украины. Но каждый раз с нетерпением ждут возможности увидеть их собственными глазами.

Но не только радость идет вместе с листовками – для кого-то они как страшный сон. Их боится оккупационная власть, потому что против воздушных шаров и тысяч разбросанных по городам листовок, нет никаких приемов. Никакие РЭБ не справятся с летающей по воздуху коробкой, а собрать все до единого листочка тоже вряд ли выйдет. Хотя и пытаются.

В прошлом году была ситуация, когда Влад Борода запустил на оккупированную территорию листовки, собирать которые отправили... студентов «МГБ-МВД». Всех их потом проверили на предмет того, чтобы не осталось ни одной ни у кого из них, а чуть позже Басурин лично по телевизору отчитался по поводу «восточек», где увидел в человеке с поднятыми вверх руками... Тризуб. К слову сказать, после этого инцидента и озвучивания самого по себе факта листовок на оккупированной территории, Басурин исчез почти на два месяца из информ-пространства.

Почему именно об этой акции хочется рассказать? Потому что здесь есть обратная связь. На каждой листовке есть рисунок, а под ним полезные контакты для жителей ОРДЛО, включая телефоны «горячей линии» и ссылку на сайт «ПАТРИОТ ДОНБАСУ», где можно найти полезную для себя информацию.

Олег Котенко, глава ГО «ГРУППА ПАТРИОТ», говорит об информационной блокаде на оккупированных территориях. О том, что там не работает украинское телевидение, не работают другие украинские СМИ, блокируются сайты и радиоволны. Неоднократно с той стороны были попытки заблокировать сайт здесь, а про социальные сети и говорить не стоит... Зато маленькая листовка, которую очень легко спрятать в карман – это возможность держать связь через указанный сайт и номер телефона.

«В этих листовочках мы всегда оставляем обратную связь. И эта обратная связь налаживается для того, чтобы можно было людям объяснять, что это информационная война, которую навязала нам Россия. Листовочки, которые опускаются на неподконтрольную территорию, содержат эту информацию: сайты, телефоны наши. И, естественно, мы показываем людям на оккупированных территориях, что Украина их не бросила».

Надо отметить, что люди звонят. Кто-то с вопросами к юристам и психологу, кто-то с благодарностью, кто-то с проблемами, которые невозможно решить на временно неподконтрольной Украине частях Донецкой и Луганской областей. Но звонят. И чем больше распространяется информация о сайте и телефонах «горячей линии», тем больше и продуктивнее обратная связь.

«Они сейчас высказываются о том, что действительно уже ждут и уже верят в то, что Украина скоро придет. И все станет так, как было раньше. Они хотят, чтобы пенсии платили вовремя, чтобы не надо было ехать на неподконтрольную Украине территорию. Чтобы можно было перейти через дорогу в какой-нибудь «Ощадбанк», который должен туда зайти. Многие хотят, опять-таки, восстановить бизнес, пусть не очень большой, но который когда-то был. Они уже многое понимают из того, что там начинается происходить, какие разговоры ведутся между соседями, и вот сейчас они почему-то уверены, что очень скоро окажутся на подконтрольной Украине территории», – сказал Олег Котенко.

<https://donpatriot.news/lystovky-jeto-obratnaia-sviaz-y-napomynanye-donbass-ukrayna>

СПРОСИ ЮРИСТА Как оформить наследство, если родственник жил на временно неподконтрольной территории?

Наследование представляет собой процесс перехода имущества (физического или интеллектуального), прав и обязанностей от умершего наследодателя к его наследникам. Наследство охватывает недвижимость, которая осталась в ОРДЛО; любое движимое состояние; банковские депозиты; пенсию, которую уже не получит владелец; иные нематериальные права, относящихся к категории нематериальных благ.

Для принятия наследства необходимо сконцентрироваться на следующих вопросах:

- порядок определения места и времени открытия наследства;
- нотариальная контора, в которую лучше обратиться;
- механизм наследования и отказ от него;
- кто из наследников «автоматически» принимает наследство;
- как поступить, если закончился период предоставления иска о принятии наследства;
- какие условия для выдачи документа о праве на наследство.

Открытие наследства с юридической стороны

В ст. 1220 ГК указано, что время открытия наследства — это день смерти наследодателя, который подтверждает документ из ЗАГСа. Стоит подчеркнуть, что, если смерть наступила на ОРДЛО, то свидетельство все равно должно быть оформлено по украинскому образцу.

Место открытия наследства — это фактическое место жительства почившего. Если он жил в городе/поселке, где госорганы не исполняли свои полномочия или осуществляли частично, то местом открытия наследства становится место подачи первого заявления нотариусу.

С каким юристом работать

По общепринятым нормам при оформлении наследства надлежит обращаться к нотариусу по последнему месту регистрации умершего. Но в случаях, когда место жительства скончавшегося не представляется возможным определить, то местом открытия наследства становится месторасположение недвижимости или большей ее части. При отсутствии недвижимого имущества фиксируется местонахождение основной части движимого имущества.

Если же выясняется, что последним местом проживания наследодателя была временно оккупированная территория Украины, а также, если недвижимое имущество или его основная часть либо же большая часть движимого имущества находятся в таком секторе, тогда обращаться можно к любому юристу. То есть, в описанном случае наследник может обратиться к нотариусу по выбору (частному или государственному) в любом населенном пункте страны.

Принятие или отказ от наследства — решение наследника

ГКУ определяет, что принятие имущества преемником напрямую обуславливается фактом его совместного проживания с родственником на день его смерти:

Наследник на постоянной основе проживал с наследодателем на день его смерти — считается, что он принял наследство «автоматически».

Тогда следует уделить внимание следующим моментам:

- Совместное проживание — этот факт обязан быть задокументирован. Доказательством является общая прописка в паспорте, выдержки из домового книги, справки о внутреннем перемещении, решение суда о совместном месте проживания. Для удостоверения совместного проживания в ОРДЛО наследник предоставит юристу не только вышеперечисленные документы, но и соответствующее заявление.

- Для получения документа о праве на наследство предоставить документы нотариусу следует по прошествии 6 месяцев с даты смерти родственника. В то же время, если преемник передумал, то отозвать свое прошение он может на протяжении 6 месяцев со дня факта смерти умершего.

- Несовершеннолетнее лицо, малолетнее либо недееспособное, а также человек с ограниченной дееспособностью, считается таким, которое приняло наследство вне зависимости от факта совместного проживания с почившим или наличия/отсутствия удостоверяющих документов.

Наследник с умершим не проживал совместно на день его смерти либо же нет доказывающих это документов.

В этом случае необходимо поступить следующим образом:

- Преемник по составленному завещанию или в соответствии с законом имеет право обратиться в нотариальную контору и подать нотариусу заявление о принятии наследства. Сделать это необходимо в течение 6 месяцев со дня смерти наследодателя. Если оговоренный срок был пропущен, наследник считается таковым, который не принял наследство.

• Если наследник, пропустивший срок принятия наследства от умершего, но по истечении отведенного Законом срока все же желает его принять, то он может сделать это, если заручится письменным согласием на принятие наследства от других наследников, которые уже приняли свою долю наследства или через суд, который рассмотрит его просьбу и в частном порядке назначит другой срок, в течение которого можно успеть подать иск о принятии наследства.

Следует учитывать, что заявление подается лично или может быть отправлено нотариусу почтой. В последнем случае важно, чтобы подпись приемника на уведомлении была нотариально заверена.

Срок предоставления заявления о принятии наследства.

Как поступить, если период пропущен?

Наследнику следует помнить, что срок подачи нотариусу заявления составляет 6 месяцев после смерти наследодателя. Выше было описано, в каком случае необходимо обращаться в нотариальную контору для подачи иска.

Случается так, что наследник по невнимательности или на уважительном основании пропускает срок подачи заявления. Например, не имеет возможности своевременно выехать из ОРДЛО по ряду причин или думал, что наследство принялось «автоматически». В этом случае юрист оформляет отказ в осуществлении нотариального действия.

Далее приемник обращается в судебные органы с просьбой о пересмотре срока и определения нового для составления заявления о принятии наследства.

Суд анализирует, насколько уважительной была причина игнорирования периода для написания заявления о принятии наследства. К веским основаниям относятся непреодолимость препятствий, а также объективные факторы, которые привели к несоблюдению наследником установленных сроков.

Проведение боевых действий и временная оккупация региона являются серьезной причиной для того, чтобы суд определил добавочный период для предоставления заявления.

Нужно иметь документ о праве на наследство

Такой документ выдает юрист по прошествии полугода со дня смерти наследодателя, и забрать свидетельство можно в неограниченный срок. Наследник должен обратить внимание, что на каждый отдельный объект, входящий в общее наследство, например, банковский депозит или квартиру, формируется свое свидетельство о праве на наследство.

Резюмируя все вышеописанное, приемник для оформления наследства на временно оккупированной территории должен:

- получить свидетельство о факте смерти обязательно украинского образца (обратиться к юристу на свободной территории Украины с просьбой помочь добиться через суд признания документа, выданного на неподконтрольной территории);
- в случае если наследник не проживал совместно с умершим в день его смерти — своевременно подать нотариусу заявление о принятии наследства;
- если был факт совместного проживания и это задокументировано — наследник считается «автоматически» принявшим наследство, если только он от него не отказывается;
- при нарушении срока предоставления заявления — ходатайствовать в суд об определении новых сроков;
- получить у юриста свидетельство о праве на наследство спустя полгода с даты смерти наследодателя.

Напоминаям. Вы всегда можете позвонить на нашу горячую линию

0800-339-247 и получить бесплатную консультацию юриста.

Все звонки бесплатны. Анонимно. Круглосуточно.

Ангелин Иван

ПОДАРИ ДЕТЯМ КНИГИ!

ГО «ГРУППА ПАТРИОТ», как и обещали детям и учителям в школах серой зоны, привезли книги, учебные материалы, канцелярию в отдаленные поселки.

Мы уже писали о том, что в прифронтовых городах, селах и поселках сложно найти достаточное количество художественной и тематической литературы, в особенности, на украинском языке. Учителя жаловались, что в библиотеках очень мало книг, которые помогли бы детям получать больше информации об украинских писателях и поэтах, чем это дают в школьной программе.

Мы не только привезли книги, часть из которых нас передали неравнодушные жители Украины, но и запустили акцию в Днепре и по всей Украине «Подаруй книгу детям». С ее помощью надеемся в следующий раз привезти в несколько раз больше, чем сейчас.

Порадовали и малышей в детских садах — они с улыбками разбирали карандаши и краски, которыми теперь будут раскрашивать свой мир, придавая ему яркости и добра. Воспитатели говорят, что этого очень не хватает сегодня...

Людям, которые оказались в очень сложных жизненных ситуациях в связи с жизнью рядом с линией фронта, отсутствием работы и стабильного заработка передали одежду и обувь.

И, конечно, здесь всегда с радостью встречают наши газеты и ждут следующих выпусков.

ЯК ЗУСТРІЧАЛИ ПОЛОНЕНИХ В РФ ТА УКРАЇНІ

На сьогоднішній день набуває розмаху новина про обмін українських політ'язнів, що тривалий час знаходилися на території Російської Федерації через вигадані причини. Нагадаємо, 7 вересня Україна і Росія нарешті обмінялися утримуваними особами в форматі "35 на 35". У число обмінюваних з російської сторони увійшли полонені українські моряки і політ'язні, незаконно утримувані Кремлем за ґратами, яких взагалі повинні були відпустити, а не включити до обміну. Тим не менш, у відповідь на звільнення своїх співвітчизників, Київ видав Москві осіб, засуджених за статтями про дезертирство, підозрюваних в державній зраді і тероризмі, тобто тих, кого зажадала Москва, включаючи Цемаха (підозрюваного у міжнародному злочині — збиття авіалайнеру МН17)...

Де все зрозуміло

Літак з полоненими приземлився о 13:35 в Борисполі. Його прибуття очікували рідні і близькі полонених, президент України Володимир Зеленський та інші представники керівництва країни, а також безліч журналістів. Зустріч їх транслювалася через ЗМІ, на сайті «ГРУПА ПАТРИОТ» була пряма трансляція і кожна людина могла побачити як українці нарешті повернулися додому.

Світова спільнота долучилася до привітань родин колишніх бранців Кремля. Така довгоочікувана подія, звісно, не могла лишитися без уваги. За наших хлопців боролися протягом всього часу перебування їх на території країни агресора. Було вдіяно багато попередніх спроб обміняти їх на російський «непотріб», і називати їх марними ми не маємо права. Кожна дія, стосовно їх звільнення, кожен крок на шляху до виконання цієї, мети не лишився зайвим. Вони вже вільні і вони вдома...

Про що мовчать

Значним колоритом відрізнялася зустріч своїх полонених Російська Федерація, коли до аеропорту підігнала... автозак. На фоні України це взагалі виглядало як засекречена подія. В урядовому аеропорту "Внуково" приземлився літак зі звільненими росіянами. Зустрічали "іхтамнетов" лише пропагандисти Кремля. На летовище пустили тільки обраних журналістів (наприклад, Скабєєву). Як передавав з місця подій кореспондент УНІАН Роман Цимбалюк, порівняно з зустріччю в Києві, на російському летовищі панує "зовсім інша атмосфера".

В аеропорту Внуково приземлився російський борт ТУ-204 з 35 ув'язненими. По прильоту їх зустрічали лише кілька журналістів, «більшість з них були за огорожею», — відзначають в ЗМІ. Звичайно ж, там з'явилися кремлівські пропагандисти Дмитро Кисельов і Ольга Скабєєва, супроводжувані знімальною групою — толі ще буде — напевно вже складають на ґрунті обміну чергову байку про «бездушну розграбовану і молить про допомогу Україні».

Приховані й непотрібні

Слід також відмітити, що зрадівши такому обміну федерали чомусь сховали обличчя своїм псевдо «героям» на фотографії в ЗМІ.

За словами Марії Симон'ян: «Наши возвращаются. Уже летят», — написала вона в своєму Twitter та прикріпила фото посольства РФ в Україні, скрив обличчя всіх "наших", окрім бувшого головного редактора "РИА Новости в Украине" Кирила Вишинського.

Варто нагадати, що оригінальне фото було викладено на сайті російського дипломатичного відомства, але особи потенційних кандидатів на обмін приховані там не були. Крім того, був опублікований і список росіян, запропонований Кремлем: в ньому виявився фігурант у справі про катастрофу МН17 Володимир Цемах (українець), російський військовий Віктор Агєєв, схоплений на Донбасі, а також Євген Мефьодов, засуджений після трагедії 2 травня 2014 року в Одесі.

Народ розуміє!

Тим часом реакція соціальних мереж на подібний прояв "ніжності" від кремлівських пропагандистів була сповнена сарказму і відвертих глузувань. Російські відвідувачі Twitter на своїх сторінках писали:

Соня Кошкіна: «Так ждали, так радувались, что аж лица заблуржили. Впрочем, эти люди соглашаются на то, чтоб хоронить своих мертвых без табличек. Их же там нет. Чему удивляться?».

Владимир Сушан: «Благодаря Путину и путинизму возвращаются в РФ без лиц. Лица не положены, замазали...».

І така реакція спостерігається у багатьох росіян. Всі свідомо розуміють що намагання скрити «іхтамнетов» під терміном «громадянська війна» — марні. Росіяни? Які? Іх там нет! Грузові автомобілі з маркуванням «груз 200», котрі щоденно перетинають кордон з росією? Ні, це вам помарилосся, це все брехливі укри фейкові відео в соцмережі заливають. І полонених російських бути не може. Хоча на ці слова існує дуже багато прямих фактів, наприклад, одним з таких був обмін Н. Савченко на двох російських ГРУшників, таких як Єрофєєв та Александров, що Росія також довго не могла прийняти, а зараз вже є інформація про те, що обох немає в живих... Взагалі, тих, хто прилетів, посадили у два автобуси й повезли до урядового терміналу. Чи зустрічали їх там рідні, чи представники влади — інформації не було. А от українських полонених зустрічали просто на летовищі у «Борисполі» велика кількість людей: рідні, президент, представники влади та журналісти.

Росія завжди буде і буде байдужа до своїх же громадян. Яскравий тому приклад вдало показав журналіст, опублікувавши знімок прибувчих на Батьківщину російських полонених, котрим просто «замілили» обличчя. Для Росії їх полонені — безликі незначущі «пішаки», а повернулися в країну українці — вони Герої для свого народу. В цьому і є принципова різниця між нами.

**Слава Україні. Героям Слава!
(Орфографія і стилістика авторські збережені)**

УСЛОВИЯ РОЗЫГРЫША

1. Прочитайте внимательно статьи в газете
2. Из первых букв, в словах из текста соберите фразу
3. Позвоните к нам на горячую линию, и зарегистрируйте свой ответ
4. Результаты розыгрыша будут опубликованы в следующем выпуске газеты

- 2стр. 3 строчка 2 слово
- 2стр. 11 абзац 7 строчка 6 слово
- 2 стр. 2 столбик 16 строчка 2 слово
- 3стр. 9 строчка 2 слово
- 4стр. 9 абзац 1 строчка 4 слово
- 5стр. 3 строчка 7 слово
- 5стр. 4 абзац 2 строчка 4 слово
- 5стр. 2 столбик 58 строчка 2 слово
- 6стр. 5 абзац 1 строчка 4 слово
- 6стр. 2 столбик 6 абзац 3 строчка 2 слово
- 7стр. 6 строчка 2 слово
- 7стр. 47 строчка 1 слово

ПРИЗЫ:

Фирменная чашка «Патриот Донбасса»

Футболка с нашим логотипом

Календарь на 2020 год

Первые 100 участников гарантированно получают призы

ПРИЯТНОГО АППЕТИТА!**БАКЛАЖАНЫ - "ГРИБОЧКИ"**

Хотите на зиму вкусную закуску из баклажанов? А пожалуйста - рецепт "грибочков" из баклажанов:

ПРОДУКТЫ

- Баклажан - 5 кг
- Масло растительное - 500 мл
- Чеснок - 2-3 головки
- Перец горький (красный, зеленый) - 2-3 шт.
- Уксус 9% (по желанию) - 400 мл
- Соль - 220 г

Можно в горячие "грибочки" добавить чеснок и перец, но не варить, а добавить уксус (80 мл на 1 кг баклажанов).

Из этого количества получается 5 л салата.

Как приготовить баклажаны - "грибочки":

Баклажаны вымойте, отрежьте хвостик. Баклажаны нарежьте кубиками (около 1x1 см). Чеснок очистите, горький перец вымойте. Пропустите через мясорубку. Банки вымойте, простерилизуйте любым способом. Вскипятите 5 л воды, посолите (сразу всю соль не добавляйте, пробуйте в процессе добавления, чтобы не пересолить). Если используете уксус, то добавьте его сейчас. Опустите баклажаны в кипящую воду. Кипятите 3-4 минуты. Затем баклажаны отцедите. В казанок налейте растительное масло. Доведите до кипения. Баклажаны положите в кипящее подсолнечное масло (100 мл на 1 кг баклажанов). Кипятите 2-3 минуты, добавьте пережаренный чеснок и горький перец. Перемешивая, доведите до кипения. Затем выложите баклажаны в стерильные банки. Банки баклажанов-"грибочков" закройте (закатайте) крышками. Баклажаны-"грибочки" готовы.

ДОМАШНЯЯ АДЖИКА С ПОМИДОРАМИ И БОЛГАРСКИМ ПЕРЦЕМ

Ароматная и пикантная домашняя аджика – замечательное дополнение ко множеству мясных блюд.

ИНГРЕДИЕНТЫ

- 2 кг помидоров
- 1 кг болгарского перца
- 2 перца чили
- 100 г чеснока
- 0,5 стакана сахара
- 1 ст. л. соли
- 0,5 стакана уксуса
- 0,5 стакана растительного масла

Приготовление домашней аджики не займет много сил и времени, а ее яркий пикантный вкус и аромат будет радовать тебя всю зиму. Этот рецепт является базовым, поэтому количество перца чили ты можешь корректировать по своему вкусу, а так же дополнить аджику различными пряностями.

Как приготовить домашнюю аджику

1. Помидоры, болгарский перец и чили пропусти через мясорубку, выложи в кастрюлю и туши на медленном огне 40 минут. Добавь соль, сахар, уксус и растительное масло, туши еще 5 минут.

2. Пропусти через пресс чеснок, добавь в кастрюлю к аджике, перемешай и туши еще 5 минут. Затем разложи аджику в стерилизованные банки и закупорь.

«ПАТРИОТ ДОНБАССУ» - не політичне друковане видання.

Свідоцтво про реєстрацію друкованого ЗМІ: Серія КВ : 23252-13092Р 04.04.2018

Тираж 300 000 примірників

Видається за ініціативою ГО «ГРУПА ПАТРИОТ». Мета видання інформування громадян України про загальний стан та наслідки боротьби із російською гібридною агресією в Україні.

гаряча лінія: 0 800 339 247 з усіх операторів України - БЕЗКОШТОВНО! <https://donpatriot.news>

facebook: Газета «Патриот Донбасса» Instagram : patriot_donbasa VK : Газета «Патриот Донбасса»

